

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)



คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๒๔/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ ตพ. ๒๕๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง นายพิชยา ไชษิต

ผู้ฟ้องคดี

องค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๑
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย ที่ ๓
คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและ
การให้ออกจากราชการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดหนองคาย ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุตรธานี
คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๘/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ บ. ๔๔/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า มูลคดีสืบเนื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ได้ตรวจสอบโครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม ชุมลอกแหล่งน้ำ ปึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๓ สัญญา ลงวันที่
๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ ทุกฉบับ ของอำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย และได้มีหนังสือ
สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ลับมาก ที่ ตพ ๐๐๔๖ อด/๑๑๔๐ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗
แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจาก
เมื่อปี ๒๕๕๔ ถึงปี ๒๕๕๘ ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๕ สังกัดองค์การบริหาร



/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลชุมช้าง ได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ควบคุมงานโครงการที่พิพาททั้งสามสัญญาดังกล่าว โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างจึงได้มีคำสั่ง ที่ ๔๘๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพื่อสอบสวนในเรื่องดังกล่าว ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง ให้เป็นผู้ควบคุมงานตั้งแต่ต้น และได้ทำการควบคุมงานและปฏิบัติหน้าที่ผู้ควบคุมงาน เนื่องจากมีอาการบาดเจ็บตามร่างกายทำให้เดินด้วยตนเองไม่ได้และสมองได้รับการกระทบกระเทือนมีสติสัมปชัญญะไม่ครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้จัดทำรายงานการควบคุมงาน แต่ได้ลงลายมือชื่อตามที่เจ้าหน้าที่พัสดุเสนอ การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีไม่ได้เกิดจากความประมาทเลินเล่อ จึงไม่เป็นความผิดวินัยตามข้อ ๕ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ต่อมา องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างได้มีคำสั่ง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น ระหว่างนั้นผู้ฟ้องคดีได้ย้ายไปปฏิบัติราชการ ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตำแหน่งนายช่างโยธา ๕ ต่อมาในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมงานของอำเภอโพนพิสัย จึงมีหน้าที่เป็นผู้ควบคุมงานและผู้ฟ้องคดีรู้อยู่แล้วว่าไม่ได้ควบคุมงาน แต่ยินยอมลงลายมือชื่อในเอกสารรับรองว่ามีการปฏิบัติงานในแต่ละวัน ผู้ฟ้องคดียอมเล็งเห็นผลหรือประสงค์ต่อผลว่างานอาจไม่แล้วเสร็จ และผู้รับจ้างยอมได้รับประโยชน์ เมื่อปรากฏภายหลังว่างานไม่ถูกต้องตามแบบ จึงเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ การกระทำของผู้ฟ้องคดีเข้าข่ายการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบตามมติดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่ง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้กระทำความผิด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ควบคุมงาน และเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางทั้งสามโครงการ กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อำเภอโพนพิสัยมีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง เพื่อขอยืมตัวผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงานจ้างเหมาและเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ซึ่งในขณะนั้น ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุขับรถจักรยานยนต์ล้มเองเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลหนองคายตั้งแต่วันที่ ๑๔ ถึงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ หนังสือขอยืมตัวผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ได้ส่งถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างตามที่



/นายกองค์การ...

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน จึงไม่ได้แต่งตั้งและหรือมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงานจ้างเหมาและเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางทั้งสามโครงการ คำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ คำสั่ง ที่ ๙๘๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และคำสั่ง ที่ ๙๘๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้มีหน้าที่ควบคุมงานและเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางทั้งสามโครงการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ทำเอกสารและไม่ได้จัดทำเอกสารทั้งสามโครงการด้วยเช่นกัน และผู้ฟ้องคดียังคงลาป่วยในช่วงระหว่างวันที่ ๒๙ ถึง ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ส่วนลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เรื่อง ขอรายงานผลการกำหนดราคากลาง โครงการจ้างเหมาชุดลอกหนองคูตตฯ เป็นลายมือชื่อปลอม และภายหลังวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอสแอนด์ที เจริญทรัพย์ ได้เข้าทำสัญญาทั้งสามฉบับ ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการกำหนดราคากลาง นอกจากนี้ ในระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีพักผ่อนร่างกายและมีบาดแผลที่เท้าไม่สามารถเดินได้ รวมทั้งมีสติเลอะเลือนจนไม่สามารถใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมงานบันทึกข้อความส่งมอบงาน บันทึกข้อความใบสรุปปริมาณงานและค่าจ้างที่ส่งงวด รายงานผลการตรวจการจ้าง ใบรับรองผลการปฏิบัติงานจ้าง และภาพถ่ายโครงการ จึงเป็นการลงลายมือชื่อในขณะที่ผู้ฟ้องคดีไม่อาจพิจารณาความถูกต้องของเอกสาร กรณีจึงถือไม่ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดโดยเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ ส่วนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่มีอำนาจพิจารณาการกระทำผิดวินัย และมีมติลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการได้ ตามข้อ ๗๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ และไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างได้ส่งเรื่องลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ส่งเรื่องเดียวกันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณา เป็นเพียงการแจ้งให้ที่ประชุมทราบกรณีผู้ฟ้องคดีได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ซึ่งคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ข้างกับคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง



/ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘...

ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดชั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ชั้น จึงเป็นการลงโทษบุคคลเดียวกันในเหตุเดียวกัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่ไม่มีการยกเลิกคำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ชั้น ถือว่าคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์แล้วผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่วินิจฉัยอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙

๓. เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม พร้อมรับสิทธิประโยชน์อื่นใดอันพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ ไม่รับคำฟ้องในส่วนที่เป็นข้อหาที่ฟ้องว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ที่ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่มีหน้าที่ควบคุมงานและเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางโครงการของอำเภอโพธิ์พิสัย ทั้งสามโครงการ คือ โครงการปรับปรุงแหล่งน้ำบ้านเหล่า ตำบลสร้างนางขาว งบประมาณ ๑,๙๓๐,๐๐๐ บาท โครงการปรับปรุงแหล่งน้ำหนองคูทด ตำบลทุ่งหลวง งบประมาณ ๑,๙๙๐,๐๐๐ บาท และโครงการปรับปรุงแหล่งน้ำห้วยหินมุก ตำบลเหล่าต่างคำ งบประมาณ ๑,๗๒๔,๕๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า อำเภอโพธิ์พิสัยได้ขอยืมตัวผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงานและเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางตามหนังสืออำเภอโพธิ์พิสัย ที่ นค ๐๓๑๗/๓๔๓๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยยอมรับว่า ผู้ฟ้องคดีทราบว่าเป็นผู้ควบคุมงาน และเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางเมื่อประมาณวันที่ ๑๘ หรือวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และให้ถ้อยคำยอมรับว่าเป็นผู้ลงลายมือชื่อในฐานะกรรมการกำหนดราคากลาง



/และผู้ควบคุม...

และผู้ควบคุมงานทั้งสามโครงการดังกล่าวตามสำเนาบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๕) ของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางและผู้ควบคุมงาน พฤติการณ์ดังกล่าวย่อมแสดงว่าผู้ฟ้องคดี มีเจตนาผูกพันในสิทธิและหน้าที่การเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางและผู้ควบคุมงาน ผู้ฟ้องคดีไม่อาจอ้างความบกพร่องของนายองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างที่ไม่ทราบ เรื่องการยืมตัวผู้ฟ้องคดีไปช่วยราชการเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางและผู้ควบคุมงาน หรืออ้างว่าผู้ฟ้องคดีป่วยจากการประสบอุบัติเหตุขับรถจักรยานยนต์ล้มเองมาเป็นเหตุทำให้ คำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางและผู้ควบคุมงานไม่ชอบด้วย กฎหมายได้ และเมื่อผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำยอมรับว่า ลงลายมือชื่อในฐานะคณะกรรมการกำหนด ราคากลางและในฐานะผู้ควบคุมงานทั้งสามโครงการดังกล่าว จึงเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงาน ทั้งสามโครงการมาตั้งแต่ต้นและเป็นผู้จัดทำบันทึกเรื่องใบสรุปปริมาณงานและค่างานที่ส่งงวด รายงานผลการตรวจการจ้างและใบรับรองผลการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมงานด้วยตนเอง การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในฐานะผู้ควบคุมงานทั้งสามโครงการดังกล่าวถูกต้องครบถ้วน ตามรูปแบบและรายการทั้งที่ไม่เป็นความจริง เป็นเหตุให้อำเภอโพนพิสัยเสียหาย จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเหตุให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์ ที่มิควรได้ และเป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ในช่วงระยะเวลา ที่ลงนามในเอกสารดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีลาป่วยพักฟื้นร่างกาย โดยไม่สามารถใช้ความรู้ ความสามารถในตำแหน่งหน้าที่ของตนได้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีความเห็น จากแพทย์ผู้รักษาหรือเอกสารทางการแพทย์มาประกอบคำกล่าวอ้าง กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างได้มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นการสั่งลงโทษตามข้อ ๖๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ หลังจากนั้นนายองค์การบริหาร ส่วนตำบลชุมช้างมีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ นค ๗๑๘๐๑/๓๕๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายงานผลการดำเนินการทางวินัยไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาตามข้อ ๘๑ วรรคห้า ของประกาศดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีมติไล่ออกผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ แล้วเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔



/ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดี...

ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ อันเป็นการดำเนินการตามข้อ ๘๑ วรรคหก ของประกาศดังกล่าว ดังนั้น การพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วย ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ขัดกับ คำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ชั้น ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า องค์การบริหารส่วน ตำบลชุมช้างมีหนังสือ ที่ นค ๗๑๒๐๑/๕๐๒ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีเอกสารที่ส่งมาด้วย คือ รายงานการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และรายงานการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่ไม่ได้ส่งคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ มาด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงออกคำสั่งลงโทษ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยไม่ทราบข้อเท็จจริงว่าองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ได้มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ชั้น มาก่อน และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่ง เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ชั้น จึงมีผลทำให้คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นอันยกเลิกไปตามข้อ ๘๑ วรรคสี่ ของประกาศ ดังกล่าว

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยคดีมีประเด็น ต้องวินิจฉัยในประการแรกว่า การดำเนินการทางวินัยของผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ เห็นว่า ขณะผู้ฟ้องคดี ดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๕ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง มีคำสั่ง ที่ ๔๘๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี กรณีถูกกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในฐานะ ผู้ควบคุมงานสัญญาจ้างก่อสร้างโครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขุดลอกแหล่งน้ำ จำนวน ๓ แห่ง ๓ สัญญา ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เช่นกันทุกฉบับ ฐานเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐาน ซึ่งข้อเท็จจริงอันเป็นเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ



/หรือละเว้น...

หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และยังเป็น การช่วยเหลือผู้รับจ้างให้ได้รับเงินค่าจ้างตามวงเงินในสัญญาจ้างทั้งที่ปริมาณงานไม่ครบถ้วนตามข้อสัญญา อันเป็นการร่วมมือกับผู้รับจ้างฉ้อโกงอำเภอพินพิสัย โดยการหลอกลวงด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้ง ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย รวมเป็นเงิน ๓,๐๑๖,๘๖๘.๕๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงดำเนินการสอบสวนแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เป็นเพียงความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีควรได้รับการลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และนายกองค้การบริหารส่วนตำบลชุมช้างได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้นไปแล้ว ภายหลังได้รับรายงานจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ กรณีจึงฟังได้ว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี โดยการสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น และได้รายงานไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงการเป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการซ้ำกับคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น นั้น เห็นว่า มติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวมีผลเป็นการยกเลิกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้นแล้วตามข้อ ๘๗ วรรคเจ็ด ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การดำเนินการมีคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงโดยไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า แม้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอ้างว่าอำเภอพินพิสัยได้มีหนังสือ ที่ นค ๐๓๑๗/๓๔๓๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ขอเฝ้าตัวผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลาง



/และผู้ควบคุม...

และผู้ควบคุมงานโครงการขุดลอกแหล่งน้ำ จำนวน ๓ โครงการ ก็ตาม แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลชุมช้างซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของผู้ฟ้องคดีได้อนุญาต ตามที่อำเภอโพธารมพ์ขอยืมตัว ประกอบกับตามรายงานการสอบสวนปรากฏว่า จำสืบตำรวจ ลม บิงลี ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง และนายธานินทร์ พินธิราช ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองช่าง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นและมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของ ผู้ฟ้องคดีอย่างใกล้ชิดทุกวัน ก็ไม่ทราบเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีไปควบคุมงานโครงการขุดลอกแหล่งน้ำ ตามสัญญาในคดีพิพาททั้งสามฉบับ การที่นายอำเภอโพธารมพ์ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการ จังหวัดหนองคายได้มีคำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ คำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และคำสั่ง จังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้เป็น ข่างผู้ควบคุมงานตามโครงการขุดลอกแหล่งน้ำทั้ง ๓ โครงการ แต่ไม่มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าว ให้ผู้ฟ้องคดีทราบและไม่มีเอกสารใดๆ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทราบคำสั่งให้เป็นช่างผู้ควบคุมงาน โดยชอบตามมาตรา ๖๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คำสั่งทางปกครองดังกล่าวย่อมไม่อาจใช้ยื่นต่อผู้ฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องการเป็น ผู้ควบคุมงานทั้ง ๓ โครงการ ตามข้อ ๖๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีลงนามในรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างในฐานะช่างผู้ควบคุมงาน และรับรองว่างานแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้างเมื่อประมาณวันที่ ๑๘ หรือวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ภายหลังจากผู้รับจ้างเริ่มทำงานตามสัญญาไปแล้วถึง ๒ เดือน เนื่องจาก นายธนพร ศรีโท เสมียนตราอำเภอโพธารมพ์และเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุได้โทรศัพท์มาแจ้ง และให้เจ้าหน้าที่อาสาสมัครรักษาดินแดน (อ.ส.) อำเภอโพธารมพ์มารับ กรณีเช่นว่านี้ไม่ถือว่าเป็น การแจ้งคำสั่งทางปกครองให้ผู้ฟ้องคดีเป็นช่างผู้ควบคุมงานโดยชอบเช่นกัน เมื่อผู้ฟ้องคดี ไม่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องการควบคุมงานทั้ง ๓ โครงการ ดังที่วินิจฉัยแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มี ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีชอบสำหรับตนเองและผู้อื่น และเป็น การจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙



/มีมติลงโทษ...

มีมติลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ทั้งนี้ ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง วรรคสี่ และวรรคเจ็ด ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม พร้อมทั้งคืนสิทธิประโยชน์อื่นใดอันพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า แม้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางและช่างผู้ควบคุมงานทั้งสามโครงการจะได้กระทำเป็นหนังสือตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ก็ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายห้ามแจ้งคำสั่งที่ได้ทำเป็นหนังสือไม่ให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวด้วยวาจา และผู้ฟ้องคดีได้รับทราบที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางและช่างผู้ควบคุมงานแล้วตั้งแต่เมื่อได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการกำหนดราคากลางเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถือเป็นหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีทราบคำสั่งให้เป็นช่างผู้ควบคุมงานด้วยแล้วเช่นกัน นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามเอกสารหนังสือขอรายงานผลการกำหนดราคากลางโครงการจ้างเหมาทั้งสามโครงการแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๘๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ คำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๘๘๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และคำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๘๘๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยชอบแล้ว ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ยอมรับว่าเป็นผู้ลงลายมือชื่อในฐานะกรรมการกำหนดราคากลางและช่างผู้ควบคุมงานทั้งสามโครงการดังกล่าว ปรากฏตามสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัย พฤติการณ์ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาผูกพันในสิทธิและหน้าที่การเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางและช่างผู้ควบคุมงาน เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว คำสั่งดังกล่าวย่อมสามารถชี้ยันต่อผู้ฟ้องคดีได้ตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการกำหนดราคากลาง คือ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงมีผลให้ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องการเป็นผู้ควบคุมงานทั้งสามโครงการตามข้อ ๖๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย การที่ผู้ฟ้องคดี



/ลงนามในรายงาน...

ลงนามในรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างในฐานะช่างผู้ควบคุมงาน และรับรองว่างานแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้าง ทั้งที่งานไม่แล้วเสร็จตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีชอบสำหรับตนเองและผู้อื่น และเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีมติลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว และการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ ตามข้อ ๔๗ วรรคหนึ่ง วรรคสี่ และวรรคเจ็ด ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีน้ำหนักเพียงพอหักล้างคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นได้ โดยกรณีการจัดทำกิจกรรมตามแผนปฏิบัติราชการของจังหวัดหนองคายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของอำเภอโพนพิสัย เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ นั้น เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จังหวัดหนองคาย ได้อนุมัติโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้อำเภอโพนพิสัย เป็นหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการได้ทันที คือ โครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓ กิจกรรม งบประมาณ ๕,๖๔๔,๕๐๐ บาท ได้แก่ กิจกรรมปรับปรุงแหล่งน้ำบ้านเหล่า ตำบลสร้างนางขาว อำเภอโพนพิสัย กิจกรรมปรับปรุงแหล่งน้ำหนองคูทด ตำบลทุ่งหลวง อำเภอโพนพิสัย และกิจกรรมปรับปรุงแหล่งน้ำห้วยหินมุก ตำบลเหล่าต่างคำ อำเภอโพนพิสัย ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อำเภอโพนพิสัยได้มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ขอยืมตัวผู้ฟ้องคดีขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่เป็นช่างควบคุมงานจ้างเหมาและเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางในโครงการของอำเภอโพนพิสัย ซึ่งในวันดังกล่าวข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีอยู่ระหว่างการลาป่วย เนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕



/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีประสพอุบัติเหตุซ้ำรถจักรยานยนต์ล้มได้รับบาดเจ็บบริเวณกระดูกโหนกแก้มขวาหัก และสมองได้รับบาดเจ็บรุนแรง นอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลหนองคายตั้งแต่วันที่ ๑๔ ถึง ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ปราบฏตามบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเข้าร่วม เป็นคณะกรรมการดำเนินการจัดการจัดจ้างเหมาหรือกำหนดราคากลางตามกรณีพิพาทได้ โดยที่หนังสือขอยืมตัวผู้ฟ้องคดีฉบับลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ไม่ได้มีการส่งถึง นายกองคการบริหารส่วนตำบลชุมช้างจริง ประกอบกับนายกองคการบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า ไม่ทราบถึงกรณีอำเภอโพนพิสัยขอยืมตัวผู้ฟ้องคดี เพื่อเป็นช่างควบคุมงานจ้างเหมาและเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางตามโครงการ เพื่อดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการจังหวัดหนองคาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และ นายกองคการบริหารส่วนตำบลชุมช้างไม่มีการลงลายมือชื่อรับทราบการขอยืมตัวข้าราชการ และไม่มีหนังสือตอบรับการขอยืมตัวข้าราชการตามหนังสือดังกล่าว นอกจากนี้ นายกองคการบริหาร ส่วนตำบลชุมช้างยังยืนยันว่าไม่ได้มีการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีเป็นช่างควบคุมงานจ้างเหมา หรือเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางในโครงการ จำนวน ๓ กิจกรรมข้างต้น ตามที่ อำเภอโพนพิสัยอ้างว่าได้ขอยืมตัวผู้ฟ้องคดี เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า นายกองคการบริหาร ส่วนตำบลชุมช้างซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีได้อนุญาตตามที่อำเภอโพนพิสัยขอยืมตัว และตามรายงานการสอบสวนปรากฏว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างและ ผู้อำนวยการกองช่างซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของ ผู้ฟ้องคดีอย่างใกล้ชิดทุกวัน ก็ไม่ทราบกรณีดังกล่าวด้วยเช่นกัน อีกทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริง ต่อมาว่า การที่นายอำเภอโพนพิสัยปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายได้มีคำสั่ง จังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ คำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และคำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้เป็นช่างผู้ควบคุมงานตามโครงการชุดลอก ทั้ง ๓ โครงการ โดยไม่มีแจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และไม่มีเอกสารใดๆ แสดงว่าผู้ฟ้องคดี ได้รับทราบคำสั่งโดยชอบแล้ว ในกรณีนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยไว้ โดยชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว จึงขอถือเอาคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นคำแก้อุทธรณ์ด้วย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมงานและกำหนดราคากลาง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ นอกจากนี้ ยังถือไม่ได้ว่าบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เรื่อง ขอรายงานผลการกำหนดราคากลางโครงการทั้ง ๓ โครงการ ที่ปรากฏลายมือชื่อของ ผู้ฟ้องคดีในหนังสือดังกล่าวเป็นหลักฐานว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงาน



/และกำหนด...

และกำหนดราคากลางแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างในฐานะช่างผู้ควบคุมงาน และรับรองว่างานแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้าง ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากผู้รับจ้างเริ่มทำงานตามสัญญาไปแล้วถึง ๒ เดือน เนื่องจากนายพรรัตน์ ศรีโท เสมียนตราอำเภอโพธารนพิสัยและเจ้าหน้าที่พิสดุได้โทรศัพท์มาแจ้งเจ้าหน้าที่อาสาสมัครรักษาดินแดนอำเภอโพธารนพิสัยมารับผู้ฟ้องคดี กรณีเช่นนี้ไม่ถือว่าเป็นการแจ้งคำสั่งทางปกครองให้ผู้ฟ้องคดีเป็นช่างผู้ควบคุมงานโดยชอบเช่นกัน ฉะนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องการควบคุมงานตามโครงการพิพาท ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเองและผู้อื่น และเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๖ วรรคสองของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีมติลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบงที่ ๒๕๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการกำหนดราคากลางตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จากลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีที่ปรากฏในรายงานผลการกำหนดราคากลางทั้ง ๓ โครงการ ถือว่าอำเภอโพธารนพิสัยได้แจ้งคำสั่งต่อผู้ฟ้องคดีด้วยวาจาต่อหน้าผู้ฟ้องคดี และถือว่าเอกสาร ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เป็นหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งให้เป็นช่างผู้ควบคุมงานแล้ว จึงสามารถชี้ยันต่อผู้ฟ้องคดีได้ตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการกำหนดราคากลาง นั้น เป็นอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นสาระจะได้รับการวินิจฉัย เนื่องจากไม่ได้โต้แย้งคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองสูงสุดจะสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาก็ได้

ขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่ง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๔ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีคำสั่งยกคำร้องขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดี



/คดีนี้...

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งนายช่างโยธา ๕ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง อำเภอโพธารามพิสัยได้ทำสัญญาจ้างก่อสร้างโครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยขุดลอกแหล่งน้ำ จำนวน ๓ สัญญา ทุกสัญญาลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยทุกสัญญาเริ่มสัญญาเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ สิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ และได้ขอยืมตัวผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงานและเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ตามหนังสืออำเภอโพธารามพิสัย ที่ นค ๐๓๑๗/๓๔๓๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลาง และได้ควบคุมงานทั้งสามโครงการ และลงนามตรวจรับงานทั้งสามโครงการว่ามีการปฏิบัติเป็นไปตามแบบบูรณาการตามสัญญา อำเภอโพธารามพิสัยจึงได้เบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างตามสัญญา ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ได้ตรวจสอบโครงการขุดลอกแหล่งน้ำทั้งสามสัญญาแล้ว เห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานทั้งสามสัญญาข้างต้น มีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสารรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเป็นเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และยังเป็นการช่วยเหลือผู้รับจ้างให้ได้รับเงินค่าจ้างตามวงเงินในสัญญาจ้างทั้งที่ปริมาณงานไม่ครบถ้วนตามข้อสัญญา อันเป็นการร่วมมือกับผู้รับจ้างฉ้อโกงอำเภอโพธารามพิสัย โดยการหลอกลวงด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้ง ทำให้ราชการได้รับความเสียหายรวมเป็นเงิน ๓,๐๑๖,๘๖๘.๕๔ บาท และได้มีหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ กลับมาที่ ตผ ๐๐๔๖ ๐ด/๑๑๔๐ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างจึงได้มีคำสั่งที่ ๔๘๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการสอบสวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับทราบ



/คำสั่งแต่งตั้ง...

คำสั่งแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงานตั้งแต่ต้น และไม่ได้ทำการควบคุมงานและปฏิบัติหน้าที่ผู้ควบคุมงานตามระเบียบจริง เนื่องจากป่วยหนักและสมองได้รับการกระทบกระเทือนจนมีสติเลอะเลือน สติสัมปชัญญะไม่ครบถ้วน ประกอบกับมีภาวะความกลัวจึงยอมลงลายมือชื่อในรายงานการตรวจการจ้างโครงการดังกล่าว การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเกิดจากความประมาทเลินเล่อ ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๕ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๕ มีประสบการณ์ในการทำงานพอสมควร แต่ไม่แจ้งอาการป่วยของตนที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการจนเกิดความเสียหายขึ้นตามข้อ ๖ ของประกาศดังกล่าว จึงเห็นควรสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ตามข้อ ๖๙ ของประกาศเดียวกัน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลชุมช้างพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย จึงได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ นค ๗๑๘๐๑/๓๕๕ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย รายงานผลการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี และได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมงานจึงมีหน้าที่เป็นผู้ควบคุมงาน ผู้ฟ้องคดีรู้อยู่แล้วว่าไม่ได้ควบคุมงาน แต่ยินยอมลงนามในเอกสารรับรองว่ามีการปฏิบัติงานในแต่ละวัน ผู้ฟ้องคดียอมเล็งเห็นผลหรือประสงค์ต่อผลว่างานอาจไม่แล้วเสร็จและผู้รับจ้างย่อมได้รับประโยชน์เมื่อปรากฏในภายหลังว่างานไม่ถูกต้องตามแบบ จึงเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เพราะผู้ฟ้องคดีได้ลงนามโดยไม่ได้ควบคุมงานจริง ถือว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา



/อุทธรณ์แล้ว...

อุทธรณ์แล้ว ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่วินิจฉัยอุทธรณ์ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม พร้อมทั้งคืนสิทธิประโยชน์อื่นใดอันพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อ ศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อุทธรณ์โต้แย้งว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้ง คำสั่งให้มีสิทธิและหน้าที่เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางและช่างผู้ควบคุมงานตาม โครงการขุดลอกแหล่งน้ำ จำนวน ๓ โครงการ ตามแผนการดำเนินงานของอำเภอพนพิสัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว โดยการลงลายมือชื่อ รับรองว่างานแล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง กรณีจึงสามารถยืนยันตัวผู้ฟ้องคดีได้ และการที่ผู้ฟ้องคดี ลงลายมือชื่อรับรองงานแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้างทั้งที่งานยังไม่แล้วเสร็จกรณีจึงเป็น การกระทำทุจริตต่อหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบสำหรับตนเองและผู้อื่นและไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ทำให้ทางราชการ ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว คดีจึงมีปัญหาค่าพิพากษาก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งอำเภอพนพิสัยให้ปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการกำหนดราคากลางและเป็นผู้ควบคุมงานในโครงการพิพาทรวม ๓ โครงการ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ในเรื่องนั้น มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้ยันต่อบุคคล ตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป มาตรา ๖๙ วรรคสอง บัญญัติว่า การแจ้งเป็นหนังสือ ให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่ ในขณะที่ไปถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ



/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ กำหนดว่า ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ ดังนี้ (๑) ตรวจสอบและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานข้างนั้น ๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ โดยสิ่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนงานข้างได้ตามที่เห็นสมควรและตามหลักวิชาช่างเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา ถ้าผู้รับจ้างขัดขืนไม่ปฏิบัติตามก็สั่งให้หยุดงานนั้นเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมด แล้วแต่กรณีไว้ก่อน จนกว่าผู้รับจ้างจะยอมปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่ง และให้รายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างทันที... (๔) ในวันกำหนดลงมือทำการของผู้รับจ้าง ตามสัญญา และในวันถึงกำหนดส่งมอบงานแต่ละงวดให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง ว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบภายใน ๓ วันทำการนับแต่ วันถึงกำหนดนั้น ๆ และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะที่ ผู้ฟ้องคดีมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบล ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยินยอมให้ ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีขอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติ หน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบาย ของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งนายช่างโยธา ๕ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง อำเภอโพธารามพิสัยได้ทำสัญญาจ้างก่อสร้างโครงการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยขุดลอกแหล่งน้ำ จำนวน ๓ สัญญา และได้ขอยืมตัวผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงานและเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางตาม หนังสืออำเภอโพธารามพิสัย ที่ นค ๐๓๑๗/๓๔๓๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ต่อมาสำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ได้ตรวจสอบโครงการขุดลอกแหล่งน้ำ ทั้งสามสัญญา และได้มีหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ลับมาที่ ตผ ๐๐๔๖ อด/๑๑๔๐ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างดำเนินการทางวินัย



/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี กรณีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงานและเป็นกรรมการกำหนดราคากลาง การก่อสร้างโครงการขุดลอกแหล่งน้ำ ปึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๓ สัญญา โดยรับว่า งานทั้งสามโครงการผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จตามแบบรูป รายการละเอียดและสัญญา แต่ภายหลังปรากฏว่างานไม่ถูกต้องตามแบบ จึงเกิดความเสียหายแก่ราชการ องค์การบริหาร ส่วนตำบลชุมช้างจึงได้มีคำสั่งที่ ๔๘๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างได้มีคำสั่งที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ชั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ได้มีความเห็นว่า พฤติกรรมของ ผู้ฟ้องคดีเข้าข่ายการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ ลงโทษไล่ออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบตามมติดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่วินิจฉัย อุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล พิเคราะห์ตามรายงานการสอบสวนทางวินัย ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งได้รวบรวมพยานบุคคลและพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีไว้ สำหรับพยานบุคคลประกอบด้วย จำสืบทารวจ ลม บึงลี ในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง และนายธานินทร์ พินธิราช ในฐานะผู้อำนวยการกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า ไม่ทราบถึงกรณีที่ถูกฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้เป็น ช่างผู้ควบคุมงาน และกรณีการขอยืมตัวผู้ฟ้องคดีให้ไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่า จำสืบทารวจ ลม หรือนายธานินทร์ได้มีหนังสือสั่งการหรือมอบหมายในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งอยู่ในสังกัดของตนไปปฏิบัติราชการในท้องที่หรือหน่วยงานอื่น นอกจากนี้ ในส่วนของนายกองค้การบริหารส่วนตำบลชุมช้างในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ก็ไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้างว่านายกองค้การบริหาร ส่วนตำบลชุมช้างได้รับหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จากอำเภอโพธิ์พิสัย เรื่องขอยืม ตัวผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางและช่างผู้ควบคุมงานในโครงการ ขุดลอกแหล่งน้ำทั้ง ๓ แห่ง แต่อย่างไร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลชุมช้างจึงมิได้มี หนังสือสั่งการหรือมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ประกอบกับวิธีปฏิบัติราชการ สำหรับกรณีการขอยืมตัวข้าราชการท้องถิ่นในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง



/ไปช่วยปฏิบัติงาน...

ไปช่วยปฏิบัติงานนั้น หน่วยงานผู้ขอเยี่ยมตัวข้าราชการท้องถิ่นไปปฏิบัติงานจักต้องมีหนังสือขอความอนุเคราะห์มายังองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง เพื่อสอบถามว่าสามารถให้เยี่ยมตัวข้าราชการผู้นั้นไปช่วยปฏิบัติงานนอกหน่วยงานต้นสังกัดได้หรือไม่ ประการใด เนื่องจากหากนายองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างมีภาระงานที่ต้องให้ผู้นั้นปฏิบัติงานในหน้าที่ก่อน หรือมีเหตุจำเป็นอื่นใด ย่อมปฏิเสธการขอความอนุเคราะห์ดังกล่าวได้ ดังที่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างเคยปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว จากพยานบุคคลและพยานเอกสารดังกล่าว จะเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นของผู้ฟ้องคดีมิได้มีคำสั่งหรือมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีเป็นช่างผู้ควบคุมงานโครงการขุดลอกแหล่งน้ำทั้ง ๓ โครงการ ประกอบกับผู้ฟ้องคดียืนยันว่าไม่เคยได้รับคำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ คำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และคำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๙๘๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้เป็นช่างผู้ควบคุมงานตามโครงการขุดลอกแหล่งน้ำของอำเภอโพนพิสัยทั้ง ๓ โครงการ หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงนายองค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้างให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยราชการตามคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด เมื่อคำสั่งจังหวัดหนองคายทั้ง ๓ คำสั่งข้างต้นเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่กลับปรากฏว่าอำเภอโพนพิสัยไม่ได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยชอบตามมาตรา ๖๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน คำสั่งทางปกครองดังกล่าวย่อมไม่อาจใช้ยื่นต่อผู้ฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางและช่างผู้ควบคุมงานในโครงการพิพาททั้ง ๓ โครงการ จึงฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปมีว่า ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติงาน รับรองว่างานแล้วเสร็จตามสัญญา รับรองว่าเป็นช่างผู้ควบคุมงานเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ เมื่อพิเคราะห์รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงรายผู้ฟ้องคดี มีการรวบรวมพยานเอกสารประกอบด้วยสัญญาจ้างเลขที่ ๓ - ๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ มีกำหนดระยะเวลาเริ่มปฏิบัติงานเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ แต่จากเอกสารหลักฐานประวัติการเข้ารับการรักษาและใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาลหนองคายได้ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัสจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ล้มตั้งแต่วันที่ ๑๔ ถึง ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เบ้าตาขวาแตกสมองได้รับความกระทบกระเทือนอย่างแรงเนื่องจากมีอาการเมาสุรา และได้ลาป่วยติดต่อกัน



/จนถึงวันที่...

จนถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ ประกอบกับถ้อยคำพยานบุคคลจำนวน ๑๔ ปาก ต่างให้การ สอดคล้องตอกันว่า ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บสาหัส ต้องพักรักษาตัวเป็นเวลา ประมาณ ๓ ถึง ๔ เดือน มีอาการปวดจาวกวน ย้ำคิดย้ำทำ คล้ายคนสติเลอะเลือน หลังจากนั้น ระยะเวลา ๓ ถึง ๔ เดือน เมื่อผู้ฟ้องคดีกลับมาปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมช้าง ภรรยาต้องคอยขับรถรับส่งและต้องเป็นผู้พุงตัวผู้ฟ้องคดีเนื่องจากเดินไม่สะดวก โดยใน รายงานนายธานินทร์ พินธิราช ให้ถ้อยคำไว้ว่า ระหว่างผู้ฟ้องคดีพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านหลังจากออกจาก โรงพยาบาลแล้ว นายธานินทร์ในฐานะหัวหน้าส่วนโยธาฯก็ได้มอบหมายงานส่วนโยธา ให้ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีสภาพร่างกายที่ไม่พร้อม ต่อการปฏิบัติราชการ โดยเฉพาะการปฏิบัติราชการต่างท้องที่ย่อมเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับว่าผู้ฟ้องคดีได้ทราบถึงคำสั่งว่าตนเป็นผู้ควบคุมงาน เมื่อประมาณวันที่ ๑๘ หรือ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ภายหลังจากระยะเวลาเริ่มปฏิบัติงาน ตามสัญญาไปแล้ว ๒ เดือน โดยได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากนายนพรัตน์ ศรีโท เสมียนตรา อำเภอโพนพิสัย และได้ให้เจ้าหน้าที่อาสาสมัครรักษาดินแดน (อ.ส.) โพนพิสัยมารับตัวผู้ฟ้องคดี ซึ่งนอนพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านไปยังที่ว่าการอำเภอโพนพิสัย และมีนายนพรัตน์เรียกให้ผู้ฟ้องคดี ลงลายมือชื่อในฐานะผู้ควบคุมงานตามสัญญาจ้าง ๓ สัญญา รวมถึงในฐานะคณะกรรมการ กำหนดราคากลางและผู้ควบคุมงานในรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง ทั้งรายงาน ผลประจำวันและรายงานผลรายสัปดาห์ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้โต้แย้งว่า ตนไม่เคยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางหรือช่างผู้ควบคุมงาน และไม่เคยปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมาก่อน แต่นายนพรัตน์สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อ สอดคล้องกับถ้อยคำของนายสมบุญ ปัญญาคม ผู้บังคับหมู่ สังกัดกองร้อยอาสาสมัครรักษาดินแดนที่ ๔ ที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยว่า ตนได้รับแจ้งจากอำเภอโพนพิสัยให้ไปรับผู้ฟ้องคดี มาจากบ้านขณะกำลังพักรักษาตัวอยู่ ต้องคอยประคองผู้ฟ้องคดีขึ้นรถ ขณะนั้นผู้ฟ้องคดี ยังมีอาการปวดจาวกวน ย้ำคิดย้ำทำลักษณะคล้ายคนเลอะเลือน และไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี ได้ถือเอกสารใดๆ ไปด้วย นอกจากนี้ คณะกรรมการตรวจการจ้างยังระบุว่า ไม่ทราบว่าผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ควบคุมงานและได้ควบคุมงานจริงหรือไม่ เนื่องจากไม่เคยเห็นผู้ควบคุมงานเลย ตลอดระยะเวลาการดำเนินโครงการทั้ง ๓ โครงการ อันเป็นการผิดปกติวิสัยของการดำเนินการ ของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญาจ้าง

จากพฤติการณ์ดังกล่าวข้างต้นจึงมีเหตุอันเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เคยรับทราบ คำสั่งหรือได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้เป็นผู้ควบคุมงานหรือคณะกรรมการกำหนด



/ราคากลาง...

ราคากลางตามที่อำเภอโพธิ์พิสัยกล่าวอ้าง และมีได้เข้าพื้นที่ก่อสร้างเพื่อควบคุมงานเกิดจาก ปัญหาและอุปสรรคทางด้านร่างกายที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์แข็งแรงและสติสัมปชัญญะ ไม่ครบถ้วน เนื่องจากอยู่ระหว่างการพักรักษาตัวจากการประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ล้ม มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องการเป็นผู้ควบคุมงานทั้ง ๓ โครงการ ทั้งโดยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามข้อ ๖๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่ผู้ฟ้องคดีไปลงนามในรายงาน ผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างในฐานะช่างผู้ควบคุมงาน และรับรองว่างานแล้วเสร็จสมบูรณ์ ตามสัญญาจ้างดังกล่าวเป็นกรณีที่อำเภอโพธิ์พิสัยน่าจะทราบถึงข้อเท็จจริงกรณีผู้ฟ้องคดี ไม่ได้รับคำสั่งให้มาช่วยปฏิบัติงานและไม่ได้เข้าควบคุมงาน แต่เพื่อให้มีเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินที่ครบถ้วนตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินของทางราชการ จึงได้ให้นายสมบุรณ์ ปัญญาคม ไปรับตัวผู้ฟ้องคดีมาลงลายมือชื่อในขณะที่ผู้ฟ้องคดียังมีสติสัมปชัญญะ ไม่เพียงพอที่จะพิจารณาได้อย่างรอบคอบว่า ควรลงลายมือชื่อในเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีมิได้จัดทำขึ้น หรือไม่ ด้วยข้อเท็จจริงดังได้วินิจฉัยมาโดยลำดับ จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีชอบสำหรับตนเองและผู้อื่น และเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนคำบังคับของศาลปกครองชั้นต้นในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ในตำแหน่งเดิม พร้อมทั้งคืนสิทธิประโยชน์อื่นใดอันพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๒ บัญญัติให้ศาลมีอำนาจ กำหนดคำบังคับในส่วนการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายให้มีผลย้อนหลังได้ ตามความเป็นธรรมแห่งกรณี แต่มิได้ให้อำนาจศาลในการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ



/ในตำแหน่งเดิม...

ในตำแหน่งเดิม พร้อมทั้งคืนสิทธิประโยชน์อื่นใดอันพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งในส่วนนี้ศาลปกครองสูงสุด อาจใช้เป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม พร้อมทั้งคืนสิทธิประโยชน์อื่นใดอันพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ที่ ๒๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล กล่าวคือ ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ พร้อมคืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

Sirirakorn Panpithak

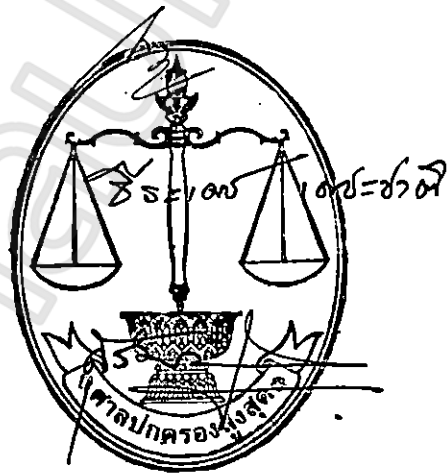
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



อ. ออม

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะนิง จันท์สงเคราะห์

